

Správná volba

od pondělí
17. února

XXL TÝDEN

**Pizza
Speciale**

 • 3 x 350 g
 • 1 kg = 95,14 Kč

99.90 XXL
balení

**Rýže
Basmati**

 • 4,5 kg
 • 1 kg = 44,22 Kč

199.- XXL
balení

**Želé
bonbóny**

 • různé druhy
 • 480 g
 • 1 kg = 76,88 Kč

36.90 XXL
balení

Nabídka zboží platí od 17. 2. do 23. 2. 2014 nebo do vyprodání zásob. Chyby v tisku vyhrazeny. Ceny jsou bez dekorace. Firma Lidl si vyhrazuje právo změny balení a variantě nabízeného zboží. Odběr možný jen v obvyklém množství.

Spisovatel Jan Bauer psal knihy také pod pseudonymem Anna Březinová

ROZHOVOR

JITKA VESELÁ

Letos devětašedesátiletému spisovateli Janu Bauerovi vyšly v těchto dnech hned dvě knihy. První z nich je historický román *K výšinám císařského trůnu*, který vydalo nakladatelství MOBA, druhou pak publikace z oblasti literatury faktu *Skrytá tvář českých dějin* vydána pro změnu nakladatelstvím Cas.

V souvislosti s vydáním těchto knih jsme autorovi položili několik otázek.

Je to jen náhoda, nebo záměr, že vám dvě knihy vycházejí takřka současně?

„Uprímně řečeno, je to jen náhoda. Ale náhoda, která potěší.“

Proč ta žánrová různorodost?

„Obě knihy jsou sice žánrově různorodé, ale obě se týkají českých dějin. Dá se tedy říci, že se vlastně svým způsobem doplňují. Předpokládám, že čtenáři románu *K výšinám císařského trůnu* rádi sáhnou i po druhé knize.“

Mohl byste nám obě knihy stručně představit?

„*K výšinám císařského trůnu* je vlastně už čtvrtý titul série *V tajných službách Otce vlasti* o jakémsi středověkém Jamesi Bondovi ve službách Karla IV. První se jmenovala *Král zvedá meč*, následoval *Arcibiskupův noční host* a poté *Smrt na jazyku*. Ve *Skryté tváři* českých dějin se pak zabývám různými záhadami naší historie a navazuji a dále rozvíjím témata, jimž se věnuji už téměř dvě desetiletí.“

Můžete být trochu konkrétnější?

„Dobrá. V jednotlivých kapitolách například pátrám o dávném Marobudonu i Wogastisburgu, pokouším se odhalit autora Dalimilovy kroniky, zamýšlím se nad smrtí Jana Žižky z Trocnova, Ludvíka Jagellonského, Tychona Brahe či Milana Rastislava Štefánika, pokouším se spojit pověstnou Bílou paní s konkrétní historickou osobou... Ale více bych raději neprozrazoval.“

Který z obou literárních žánrů je vám bližší? Literatura faktu nebo beletrie?

„Jak stárnu, tak je to čím dál více beletrie. Jednak mi umožňuje větší volnost a pak literatura faktu je náročná na ověřování historických skutečností, je nutné toho spoustu přečíst a ještě se vystavujete riziku, že vám něco unikne a stanete se terčem kritiky renomovaných historiků.“

Vy jste původním vzděláním zemědělský inženýr, čtyři desetiletí let jste pracoval jako novinář. Jak jste se dostal k historii?

„Historie je má láska od dětských let. Původně jsem chtěl dokonce studovat archeologii, ale nakonec na to z různých důvodů nedošlo. K psaní o našich dějinách jsem se dostal někdy na počátku 80. let minulého století, kdy jsem se seznámil a sprátelil s tehdejšími vedoucími výzkumu velkomoravského hradiště v Mikulčicích docentem Zdeňkem Klanicou. Pod jeho vedením jsem psal novinové a časopisecké články a chystali jsme se spolu napsat knihu. Bohužel, zůstalo jen u zámeru.

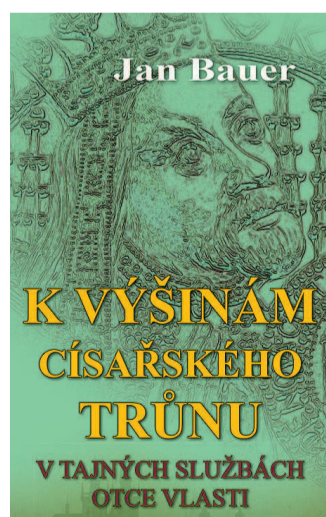
Teprve koncem 90. let jsem začal pro jeden časopis psát

PŘED NĚKOLIKY lety pokřtil jednu z knih Jana Bauera Miloš Zeman. Na snímku zleva bývalá televizní rosnička Romana Vítová a Jan Bauer. Foto: archiv Jana Bauera

seriál o záhadách českých dějin, který pak vyšel v letech 2000 až 2002 v knižní podobě právě pod názvem *Záhady českých dějin*.

A jaká byla cesta k historickým románům?

„Opět tu byl podnět zvenčí, tentokrát od tehdejšího ředitele nakladatelství MOBA docenta Josefa Štröbingera. Posteskl si mi, že se jim literatura faktu v poslední době špatně prodává a nabídl mi, zda bych nechtěl napsat historický román. Odpověděl jsem mu, že sice nemám ambice být novým Aloisem Jiráskem, ale že to zkusím. No

a v roce 2006 vyšel můj první historický román *Tajemství královna z odpovědníka*.“

Který ze svých románů považujete za nejlepší?

„Snad *Hvězdu Valdštejnova srdce*, byť sám tento román s nadsázkou označuji za červenou knihovnu se špatným koncem. Ale autor bývá zpravidla sám sobě špatným kritikem, takže bych měl spíše říci, že na ten můj skutečně nejlepší román si ještě musíme počkat.“ (smích)

Zmínil jste Jakuba Protivu z Protivce. Pokud vím, je hrdinou už devíti vašich detektivek z doby krále Václava IV. Poslední vyšla loni na podzim a jmenuje se *Král nezná bratra*...

„Musím vás uprěsnit, v dubnu mi vychází desátá kniha této série, která se bude jmenovat *Rožmberské dědictví*. Podotýkám to proto, aby si čtenáři už teď udělali poznámku do diáře nebo kalendáře a jak vypukne duben, honem pro ni pospíchali do nejbližšího knihkupectví.“ (smích)

Kolik jste vlastně napsal za celý život knih? Prý už je jich přes 130.

„Myslím, že 136. Ovšem některé jsem napsal pod pseudonymem Felix

Krumlowský nebo Vojtěch Fišer. V této souvislosti vám prozradím jedno tajemství. Až doteď bylo jedním z mých pseudonymů také ženské jméno Anna Březinová, pod ním jsem napsal deset historických románů. Mezi nimi třeba román *Papežova dcera* o pověstné Lukrecii Borgia, který určitě patří k mým nejzdařilejším.“

Jak tolik knih stiháte napsat? Máte snad nějaký přísný denní režim?

„Na denní režim se mě ptá kdekdo, ale každého musím zklamat. Snažím se sice psát denně, ale ne pokaždé se to daří. Bydlíme na samotě nedaleko jihočeských Vodňan, dneska vlastně už na okraji Vodňan, máme malou smečku psů a koček, které chtějí péči, a tak je tady stále co dělat, i kdybych se na psaní vykašlal. Jenže pohled na stav bankovního konta mě vždycky spolehlivě přitáhne k počítači. Škoda, že nepišu anglicky, nebo nějakým jiným hodně rozšířeným jazykem. Takovému Danu Brownovi stačí napsat jednu knihu za dva roky. To já musím být o hodně pilnější.“

Máte představu, kolik knih byste mohl ještě napsat?

„Kdo ví? Ale jistě je, že George Simenona, který jich prý napsal čtyři stovky, už nedoženu.“

Měl jste nějaké literární vzory?

„Nepopírám, že mě v mládí ovlivnili zejména Ernest Hemingway a Isaak Babel. Pokud jde o detektivky, žánr, kterému se věnuji v rozhodující míře, byli by to Raymond Chandler a Ian Fleming, autor Jamese Bonda. Vůbec mám rád, když má kniha spád, dramatický děj, úsečné dialogy. Nesnáším rozvléklost, upovídání a přepsychologizovanost.“

Ještě na závěr trochu odlehčenou otázku. Jakou knihu byste si vzal na pustý ostrov?

„Zaručeně knihu cestovatele F. A. Elstnera *Dobrodružnou stezku*. Přináší totiž spoustu užitečných rad pro trosečníky. Třeba, jak rozdělat oheň bez zápalek, jak postavit jednoduchý přístřešek, jak vázat uzly, jak se orientovat v krajině bez kompasu, jak stopovat zvěř a podobně. Vzhledem k tomu, že jsem tuto knihu už kdysi dávno někomu daroval, nemohu se na žádný pustý ostrov vydat. Raději musím sedět doma, krmit psy a kočky a číst si *Otu Chaloupku* a *Vlastu Vondrušku*.“